

let om den herboende references forsørgelsesevne. Der er således ikke tale om, at kommunen skal afgive en indstilling om, hvorvidt der i den enkelte sag skal stilles krav om godtgørelse af forsørgelsesevnen eller ej.

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1704 anmodes referencens bopælskommune om en udtalelse, såfremt familiesammenføringsstilladelsen i den konkrete sag gøres betinget af, at den pågældende kan forsørge ansøgeren.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at det ikke har været muligt uden nærmere oplysninger at identificere de 11 sager, som er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet.

Udlændingestyrelsen har imidlertid bemærket, at en udtalelse om referencens forsørgelsesevne fra den pågældendes bopælskommune som udgangspunkt lægges til grund ved afgørelsen af en sag, hvor der stilles forsørgelseskrav.

Spm. nr. S 1706

Til indenrigsministeren (14/3 97) af:
John Vinther (KF):

»Vil ministeren i øvrigt redegøre for, i hvor mange sager der i 1996 er indhentet hørings-svar, og i hvor mange af disse sager bosætningskommunens indstilling er blevet fulgt respektive underkendt?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1705.

Svar (4/4 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 1704 og 1705 anmodes kommunerne om en udtalelse vedrørende referencens forsørgelsesevne, såfremt familiesammenføringsstilladelsen i den konkrete sag gøres betinget af, at den pågældende kan forsørge ansøgeren.

Som udgangspunkt lægges kommunens udtalelse om forsørgelsesevnen til grund ved afgørelse af en sag, hvor der stilles forsørgelses-

krav, medmindre kommunens udtalelse – som beskrevet i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1705 – ikke måtte være i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastsat i Socialministeriets vejledning.

Det er således kun i ganske få tilfælde, at Udlændingestyrelsen selvstændigt foretager en vurdering af forsørgelsesevnen.

Udlændingeregistret indeholder ikke oplysninger om indholdet af kommunens vurdering af forsørgelsesevnen.

Udlændingestyrelsen er derfor ikke i besiddelse af statistisk materiale, der belyser de sager, hvor styrelsen har vurderet den herboende references forsørgelsesevne anderledes end den pågældendes bopælskommune.

Spm. nr. S 1847

Til skatteministeren (1/4 97) af:

Frank Aaen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at den skyldige selskabs- og fondsskat er kraftigt stigende, hvad kan ministeren oplyse om årsagerne hertil, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at ændre denne udvikling?«

Svar (8/4 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan bekræfte, at de opgjorte selskabs- og fondsskatterestancer ved udgangen af 1994 udgjorde 3.291 mio. kr. og ved udgangen af 1996 4.817 mio. kr. Tallene er opgjort som inkassosaldoen, der omfatter såvel hovedstol som renter. Af periodens stigning på 1.526 mio. kr. skyldes de ca. 1.000 mio. kr. nye skatteansættelser og rentetilskrivning i selskaber omfattet af sagerne om selskabstømning. De ændrede skatteansættelser er foretaget for at tilvejebringe et grundlag for de rejste erstatningskrav mod selskabernes sælgere. I alt kan 2.178 mio. kr. af inkassosaldoen ved udgangen af 1996 henføres til selskaber omfattet af selskabstømning. Selskaberne er i øvrigt i alt væsentligt under bobehandling.

Den resterende stigning på ca. 526 mio. kr. kan henføres til andre selskaber under konkurs, betalingsstandsning eller anden bobehandling. De inddrivelige restancer, det vil sige restancer i selskaber, som ikke er under bobehandling, er